

tidligere, tror jeg, man maa forstaa, at det vil vække en stor Uvillie i Sygekasseverdenen og bringe Splittelse og Uoverensstemmelse ind, hvis den nye Fordeling og forøgede Fordeling bliver af en saadan Art, at nogle Grupper af Sygekasser faar et betydeligt forøget Tilskud, medens for andre Tilskuddet sættes ned. Naar Statskassen vil yde mere, vilde det vel dog være rimeligt at ordne Forholdet saaledes, at der ikke var en enkelt Gruppe af Kasserne, for hvem den nye Ordning betød en Nedgang i Statstilskud. Men, som sagt, dette Forslag, hvorledes det nu end bliver vedtaget her i Tinget, vil sikkert i det andet Ting møde Kritik, og jeg skulde tage meget fejl, hvis ikke det andet Ting vil foreslaa dette Ting endnu en Gang at overveje dette Spørgsmaal.

I Spørgsmaalet om Adgangen til at være Medlem af en Sygekasse er der i det andet Ting efter langvarige Overvejelser truffet den Ordning, som indeholdes i Lovforslaget, saaledes som det er fremsat her, at man opretholder den almindelige Definition af, hvem der kan være Medlemmer, den gamle historiske Definition, som jeg tror, man bør opretholde — hvorfor jeg er ganske enig med den ærede Ordfører i, at den ikke bør ændres efter Ændringsforslag Nr. 1 —, men det overlades til Indenrigsministeren efter Forhandling med et Udvalg at udarbejde nærmere Bekendtgørelse om denne Definitions Anvendelse i det praktiske Liv. For dette Udvalgs Vedkommende, som man jo ogsaa accepterer her i dette høje Ting, har et Flertal, bestaaende af alle Medlemmer undtagen eet, foreslaaet en anden Form. Man ønsker ikke, at Indenrigsministeren skal forhandle med et blandet Udvalg af Sygekassemænd og Parlamentarikere, men kun med Rigsdagsmænd, dog saaledes, at Sygekassenævnet gør en Indstilling. Forskellen er efter min Opfattelse ikke overdreven stor, men det ærede Medlem brugte den Vending, at han syntes ikke, at Indenrigsministeren burde *forhandle* med Sygekassenævnet om denne Bekendtgørelse, men kun bør modtage Indstilling derom. Men hvis man nu tænkte sig denne Ordning gennemført, og hvis Ministeren da havde modtaget Indstilling og havde forhandlet med Parlamentarikerne, saa vilde det dog have været højst sandsynligt, at han paa ny henvendte sig til Sygekassenævnet og hørte dets Mening herom, inden han endeligt bestemte sig. Dette vilde ikke paa nogen

Maade være ham forment efter den Form, her er givet, og jeg skulde dog tro, at hvis det ærede Medlem ikke er af den Opfattelse, at de to Grupper bør føres sammen i Udvalget i den Form, det her har været udtrykt, vilde hans Tanke maaske kunne udtrykkes omtrent i den Form, at Indenrigsministeren kan udarbejde Bekendtgørelsen efter Forhandling dels med Udvalget, dels med Sygekassenævnet. Jeg henstiller dette Spørgsmaal, som ikke har nogen overmaade stor Betydning, til nærmere Overvejelse.

Angaaende Spørgsmaalet om de bemidlede Medlemmers Forbliven eller Ikke-Forbliven i Sygekasserne er Forholdet jo det ejendommelige, at Folketinget saa godt som enstemmigt, ja, jeg tror, til sidst enstemmigt vragede det Forslag, som var stillet fra Ministeriets Side, at lade Medlemmernes Forbliven være en frivillig Sag og aabne Adgang for de bemidlede Medlemmer til at gaa ind i en Fortsættelsessygekasse, hvorefter de eventuelt kunde vende tilbage til Sygekassen igen. Denne Ordning vragedes som sagt enstemmigt af Folketinget, medens hele Sygekasseverdenen, alle dens officielle Repræsentanter, paa det bestemteste tilraadede den. Adskillige ærede Medlemmer af dette høje Ting har nu ment, at det var rigtigst at følge Sygekassernes officielle Repræsentanter paa dette Punkt. Man kan jo ikke være blind for den Vanskelighed, som for Afgørelsen af denne Sag ligger i, at Folketinget paa dette Punkt har indtaget et andet Standpunkt; men det er det oprindelige Regeringsforslag, som her foreslaas genindsat af nogle Medlemmer, og jeg er ganske overbevist om, at denne Ordning i det lange Løb vil vise sig at være den rigtige. Hvorvidt det vil være muligt at omstemme det andet høje Ting, saaledes at ogsaa det vil gaa med til den Ordning, som de officielle Sygekasserepræsentanter har fremsat Forslag om, kan jeg ganske vist ikke vide. Nogle ærede Medlemmer har foreslaaet, at bemidlede Medlemmer, som kan forblive i Sygekasserne, kun skal have visse og ganske faa Ydelser af denne. Hvis man ikke opretholder det oprindelig foreslaaede System, tror jeg nok, at Sygekasserne vil foretrække den Ordning, som er foreslaaet i Ændringsforslaget under Nr. 3, det vil sige, at der bliver Adgang for disse bemidlede Medlemmer til at blive staaende i Sygekassen, dog saaledes at dette ikke bringer dem nogen stor Fordel. Hvis de ønsker at